

ARADUL

Conferința dezarmării își continuă discuțiile într-o armonie perfectă, iar fabricile de muniții lucrează ca și înainte.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

ARAD, Str. Eminescu No. 18.

Telefon: 266.

Organ al Asociației »Infrățirea«
Apare de două ori pe săptămână.

ABONAMENTE:

Pentru particulari:	Pentru autorități și instituții
200 Lei 1 An	500 Lei 1 An
100 6 Luni	250 6 Luni
50 3 Luni	130 3 Luni

In străinătate dublu.

Două Dascăli.

Insemnări pentru ziua de mâine.

Am în fața mea ultimul număr din revista »Școala vremii«, cu un articol unic: Adio... năruie nostalgic, care inspiră resemnare. Sfășietor de dușă resemnare pentru cei care trăiesc năruirea unui vis. Căci au rădădău, cari au rădădău legat de apariția revistei »Școala vremii«, împartășesc din plin durerea de a vedea pe vrednici dascăli prof. T. Mariș și I. Cădăru.

Dintr'un capăt în altul al vieții, savanții unui veac trâmău profeticul indemn al veacului de mâine: educația copilului bazată pe o temeinică înțelegere a temperamentalului individual, grefând însușiri productive pe înclinațiile naturale, scop de a schimba din temelie societatea umană, dând omului potrivit la locuri potrivite. *Isbânda viitorului este salvată popoarelor, cari cu curaj mai de vreme vor să materializeze în fapt idealul.* Cațiva elevi ai școlii și de glorioasă poezie savanți Petru Păpoș, au căsănit să-i continue truda, cătorind spinosul drum al experimentărilor fără pereche în învățământului și mult progrese pentru viitor. Munca nebulă să consfințească un veac de glorie finutului Arad. Era de așteptat să fie înălțat în greaua lor misiune toată dascălimea.

Am citit întâiul număr, și mi-am adus aminte de modestele începuturi și de realizări de mai târziu genialului dascăl Fichie. La un punct de asemanare cu vremurile noastre românești și veacul german a lui Goethe. Același sbucium dăcătoresc al patimilor de stăpînire, care își înfige adânc răni în rănile sănătoase ale trupului românesc, căpănit laolaltă. Dacă actuala e mult-puțin condamnată pieirii, salva-

rea zilei de mâine își avea toată răspunderea asupra dascălilor, care este chemată să facă educație viasarelor cetățenești.

Socoteam inițiativa prof. T. Mariș și I. Cădăru un indemn merit să încalzească toată dascălimea, simțându-o din moșia puiereilor vicii sociale de astăzi și redându-o menirii ei, prin căldura și entuziasmul unor curente noi, sănătoase și promițătoare.

Dar... visul frumos se năruie. Dascălii, nădejdea cea mai scumpă a zilelor de mâine, n-au înțeles toți gândul inițiatorilor revistei »Vreimea nouă«, n-au înțeles toți chemarea largilor orizonturi și nu s-au simțit ademeniți să reținerească în slujba idealului. Unii au vrăimășit revista fiindcă nu li s-au deschis coloane cari să slujească micile lor vanități, alții i-au secătuit avântul prin tiranica indiferență inerentă veacului. Și revista e nevoită să-și spună durerosul »adio«.

Nu acuzăm, nu căutăm de desușuri. Realitatea, în toată goliciunea ei, ne spune doar atât, că lumina gândului bun al unor clarvăzători n-a izbutit încă să imprăștie întunerecul vremii, ceea ce înseamnă, că numărul dascăliilor conștienți de chemarea lor n'are majoritatea dorită. Dar pentru un conștient cititor al revistei, trăiește nădejdea, că ceea ce a început vremelnic astăzi, va reveni mai plin de viață, cu mai mulți sorți de izbândă, în viitor.

De aceea, împartășind resemnarea de o clipă a vrednicilor dascăli T. Mariș și I. Cădăru, avem credința, că în curând vor fi chemați să reînceapă activitatea, într'un mediu mai prielnic și cu perspective de rodnică realizări, atunci când se va înmulți la sate generația de învățători, care se făurește astăzi în școlile Aradului. *Tovie.*

Memento.

11 Februarie 1866.

La 1859 încoace, an de ziua de 24 Ianuarie, ne amintim în memorie un act deosebit de important în istoria noastră: Actul unirii Principatelor Române, Moldova și Țara Românească, într-o singură țară, România. De atunci și până azi, acestei zile i s'a dat o importanță deosebită și e soarta între marile noastre sărbători naționale.

La ziua de 24 Ianuarie e asociată cu atâta fast, peste amănunt românesc — ba și dincolo de hotarele țării — trebuie să dăm cu toții ziua de 11 Februarie 1866, ziua abdicării

celuia care la 24 Ianuarie 1859 a urcat tronul României, ca prim domnitor al ei. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât ea a deschis calea dinastiei streine pe tronul României, ea a înlesnit aducerea pe tron a Principelui Carol, și prin acesta a deschis calea glorioaselor fapte cari au dus la Unirea cea mare din 1918.

Nu vom face, în cele ce urmează, istoria domniei lui Cuza, ci mă voi mărgini doar a arăta în câteva cuvinte cum s'a făcut abdicarea sa, pe care ne-o evocă ziua de 11 Februarie.

În scurta sa domnie de 7

ani, Domnitorul Cuza a realizat fapte cari îl așează în rândul marilor domnitori ai neamului românesc. Cele mai memorabile sunt: Unirea deplină, secularizarea și improprietărea. Cu toate acestea s'au găsit unii bărbați politici cari să împărtășească credința că Domnitorul Cuza nu se mai gândește la o dinastie streină, ci vrea să întemeieze o națională și ereditară în familia sa, din care cauză, ei, care nu aveau copii, a adoptat doi copii streini. Astfel spiritele încep să se agite.

Deși Domnitorul Cuza, nu odată, a afirmat că e privește domnia sa ca pe ceva trecător, având să pregătească numai terenul pentru ajungerea pe tronul României a unei familii domnitoare streine și ereditare; și deși la deschiderea Parlamentului în 1866, declară solemn că el păstrează coroana doar „ca un depozit sacru“ până la alegerea unui domn strein; spiritele rele continuă să se agite din ce în ce mai tare, întocmai ca valurile unei mări furtunoase. Astfel că reușesc să provoace o mișcare revoluționară la 3 August 1866, pe când Cuza se afla la băile din Ems.

Întors în țară, Domnitorul anunță Camera și pe înărați Napoleon III că e hotărât să abdice. Complotiștii, temându-se că nu cumva să se răzgândească și să revină asupra hotărârii sale, îi grăbesc sfârșitul. În noaptea de 10/11 Februarie 1866 se prezintă la el 3 ofițeri cari îi dau să iscălească actul de abdicare. Fără pic de șovăială, Domnitorul, iscălește actul și urmează apoi pe ofițeri, cari îl scot din țară la Brașov, de unde el apoi pleacă în străinătate.

Nevoit să plece, Domnitorul Cuza, s'a despărțit cu durerea în suflet de țara pe care el o închegease. Departe de țară a cărei fericire o doria din tot sufletul său de bun român, dar cu gândul mereu la ea, moare Domnitorul Cuza la Heidelberg, în 1873. De aici, corpul său a fost adus în țară și înmormântat cu mare cinste la mănăstirea sa Ruginoasa.

Domnitorul Carol, la câteva luni după venirea lui în țară, scria: »Principele Cuza era condus în viața publică de dorința patriotică de a îndrepta pe calea progresului Statul încredințat în paza sa. El s'a folosit de lovitură de Stat pentru a îndeplini o serie de reforme necesare și binefăcătoare. Măsurile luate de el jigniseră însă interesele unor grupări și ale unor clase«.

În aceste măsuri luate de Domnitorul Cuza trebuiesc căutate principalele cauze ale deșănțării sale. Ori cari au fost acestea, azi omenii nu poate contesta că Domnitorul Cuza a fost un bun român; iar românii de pretutindeni îl vor fi recunoscători și-l vor lăbi întotdeauna pentru faptele sale cari dovedesc un adânc și sincer patriotism. *N. C.*

Congresul județean al partidului Național-țărănesc rămas credincios dlui Cicio Pop.

Partidul național-țărănesc rămas credincios dlui Cicio Pop s'a ținut congresul anual în orașul nostru Luni 8 c. Zicem »rămas credincios« dlui Cicio Pop, deoarece ne-am convins cu această ocaziune că în județul Arad există o mare spărtură în acest partid. Această disidență s'a manifestat oficial prin neparticiparea la congresul prezidat de dl. Cicio Pop, a majorității cadrelor vechi și foștilor parlamentari. Au fost absenți d-nii: Dr. I. Marșie, fost prefect, Dr. C. Luțai, fost primar al Aradului, foști parlamentari: g-ral Viad, prof. C. Teodorescu, Dr. Velici, Dr. Borneas, Dr. Raicu și N. Adam. Din Arad am numărat numai cincisprezece participanți.

Intrunirea s'a ținut în sala hotelului Central. Au participat circa 400 de congresiști dintre cari 80 șvabi din Glogova și 80 țărani din finutul Halmagiului. Restul a fost din celelalte comune ale finutului. Numărul mic al participanților a fost remarcat de ultimul vorbitor *Ariton Moldovan* secretarul chemașilor spunând: »La viitoarele întruniri să nu mai fiți atât de puțini«.

Au participat de asemenea d-nii foști miniștri: Emil Hațiegan, V. Potârca și Lugojan.

Cuvântările.

DI. Cicio Pop deschide congresul printr-o cuvântare în care arată înfăptuirea săvârșite de guvernarea național-țărănistă. Referitor la improprietări și colonizări d-sa spune că s'au făcut »comedii«. Pământurile s'au dat celor cari nu aveau nevoie de ele. Așa s'a dat pământ Bisericii care n'are nevoie de el. *Să se ia pământul dela biserică și să se dea țărănilor.* (Nici-o aolauză. Regream această esență a dlui Pop). În încheiere dl Cicio Pop spune că partidul care a avut onoarea să restabilească ordinea monarhică, are dreptul să spue Majestații Sale: Vă stam la dispoziție.

DI. V. Potârca, aduce salutul oțtenilor. Vorbește de unirea partidului național cu cel țărănesc de sub conducerea celui om în *fustanele* care este dl I. Mihalache. Se ocupă de impozite, de tarifele vamale și de reducerea lor.

DI. Roxin aduce salutul organizației din Bihor.

DI. Lugojan vorbește de călătoriile în străinătate după împrumut. Cele 17 miliarde aduse de național țărăniști au fost secute într-o clipă după cum apa este suptă de pământ după o secetă mare. Același lucru s'a întâmplat și

cu împrumutul al II-lea al dlui Popovici, fiindcă erau prea multe nevoi: Termină cerând dizolvarea parlamentului și alegeri noi.

DI. I. Bogdan vorbește în numele celor din Halmagi care au venit pe jos la congres, căci au ziseră că s'a desființat organizația dela centru.

DI. E. Hațiegan vorbește despre mulțimea legilor și necontinuitatea în legiferare.

Ultima cuvântare a fost vorbirea de prost gust a dlui *Ariton Moldovan*, care a indispus pe dl Potârca și jenat pe dl Cicio Pop.

Se votează apoi comitetul sub președinția dlui Cicio Pop, iar ca membrii d-nii: Dr. Boteoc, Grigorovici, Vladislav, Groșoreanu, Dr. Cosma, D. protopop Iosif Popa, Dr. Micalea, (absent dela congres) Dr. Tesici etc.

S'a dat apoi un banchet.

Doamne Ție ne rugăm!

N. Vlaicu-Ienopoleanu.

I.

Doamne Ție ne rugăm.
Peste-Patria română,
Cerească tată creator.
Dela Tisa până la Mare,
Pace, rod, îmbelșugare,
Varsă peste-al tău popor.

II.

Pe iubitul nostru-Rege,
Ocroțește-l și-l proteje,
Tatăl nostru-adevărat.
Tu trăiește-l
Și păzește-l,
Să domnească, luminat.

III.

Dă, prelaților putere,
Să muncească cu plăcere
Cerească tată iubitor.
Ca, din turma lor aleasă,
Oate să nu se piarză,
De-acum pe viitor.

IV.

Domnitor din »Sfatul țării«
Dela frâna guvernării,
Dă-le bunule stăpân
Simț, de a munci cu dreptate,
Pentru fiecare frate,
Din »Pământul nost român«.

V.

Dă, ca »Patria română«,
Tronul și legea străbună,
Și graiul ce-l pronunțăm,
Să păsească'n prosperare,
Dela Tisa până la Mare
Amin!.. Ție ne rugăm.

□ »Societatea tinerimei Sf. Gheorghe din Arad-Șaga« aranjează în ziua de 13 Febr. a.c. în localul »Casei naționale« din Pârnea, un mare concert, urmat de dans, la care este rugat On. public a lua parte. Programul va fi din coruri, piese teatrale și declamări.

Din misterele indiene.

Traducere de V. Popescu.

Crișna.

(Urmare).

...Bătrânul Nanda trecuse de mult în lumea morților... Ficele sale însă, pe cari le iubea Crișna, trăiau încă: Sarasvati căutase uitarea în căsătorie. Curând însă își părăsi bărbatul, spre a duce o viață ușuratică... Iată-o însă cu inima plină de desnađeje și cuprinsă de remușcările conștiinței se întoarce în ținutul ei și într'ascuns vine la sora sa Nișdali. Aceasta gândind mereu la Crișna, nu se căsătorise. După ce ascultă istorisirea surorii zise: — „Sărmana mea soră, eu te iert; dar fratele nostru nu-ți va erfa. Singur Crișna te poate salva! O rază strălucită în ochii stinși ai Sarasvati — „Crișna!“, strigă ea, „ce este cu el?“

— „El este acum un mare profet, care predică pe țărmul Gangelui.“

— „Să mergem la el!“ zise Sarasvati plină de speranță. Și amândouă surorile o porniră la drum: una ofilită de pasiuni, cealaltă invaluită de parfumul nevinovăției, totuși amândouă mistuite de aceeași iubire.

Când cele două femei cecură permișiunea de a vorbi cu profetul, Crișna era la un ospăț dat de un cunoscut conducător de oști. Fiind îmbrăcate în costum de penitente, intrarea le fu imediat îngăduită. Ele căzură la picioarele lui Crișna. Sarasvati vârsând sîroaie de lacrimi striga: „Decând ne-ai părăsit mi-am petrecut viața în greșeli și păcate; dar de voești Crișna, tu poți să mă mântui!“

Nișdali adăugă: „O Crișna, când te-am văzut mai înainte, știam că eu te iubeam; acum când te revad în mărirea ta, cunosc că tu ești fiul lui Mahadeva“, — și amândouă îi sărutară picioarele. Atunci zise Crișna către cei de față: „Ele sunt mai de preț decât voi, căci aceasta are credința, cea iubirea. Sarasvati, păcătoasă, este de acum mântuită, fiindcă ea a crezut în mine, iar Nișdali, în tăcerea ei, a iubit adevărul mai mult decât voi, în tipetele voastre. Cunoașteți, că strălucita mea mamă, care trăiește în Soarele Mahadeva, vă va învăța misterele iubirii veșnice, când voi toți veți fi cuprinși de întunerecul vieții de jos.“

Din această zi Sarasvati și Nișdali se alipiră de Crișna și îi urmară lui. Inspirându-se dela el, ele învățau femeile.

* *

Crișna simțea, pe zi ce trece, că misiunea sa se apropie de sfârșit, și dorea să moară departe de oameni, în singurătățile Himalaii. Nici-un discipol nu lămurise intenția sa, dar Sarasvati și Nișdali o citeau în ochii Maestrului în puterea acelei divinații care este în femei și iubire.

Când Sarasvati înțelese, că el voește să moară, i se aruncă la picioare și sărutându-i-le strigă cu desnađeje: „Nu ne părăsi!“. Nișdali privindu-l atent zise: „Eu știu unde mergi. Dacă tu ne-ai iubit, lasă-ne să-ți urmăm!“.

— „În cerul meu“, răspunse el, nu se va refuza nimic iubirii. Veniți!“

După o lungă călătorie ajunsese la niște coline, cari grupate împrejurul unui mare cedru, se întindeau pe un munte cu piatră galbă. În această sihăstrie locuiau câțiva

penitenți. La vederea acestui loc etă de trist, Sarasvati strigă: „Pământul este departe, iar cerul mut. Doamne pentru ce ni-ai adus în acest pustiu părăsit și de oameni și de Dumnezeu?“

— „Dacă voești“, răspunse Crișna, „ca pământul să se apropie și cerul să vorbească, roaga-te.“

— „Cu tine“, zise Nișdali, „cerul e aici, însă pentru ce vrea cerul să ne părăsească?“

— „Este de absolută nevoie, zise Crișna“, ca fiul Mahadevei să moară străpuns de o săgeată, pentru ca lumea să creadă cuvântului său.“

— „Explică-ne acest mister.“

— „Voi îl veți înțelege după moartea mea. Acum sa ne rugăm!“

* *

În ziua a șaptea, către asfințitul soarelui, cele două femei observară cum se urcau către colibe soldații hidoși ai regelui cu fețe galbene și negre. Ei se aruncaseră asupra lui Crișna, îl legară de un cedru, luară apoi distanța necesară și începură să tragă cu arcele asupra lui

Străpuns de săgeți, cu numele lui Brahma pe buze, Crișna își dădu sufletul... Soarele asfințise... O puternică furtună se deslănțui, iar zăpada ridicată de pe munți se prăbuși spre pământ. Cerul se involbură. Spăimântați de ceea ce săvârșiseră călăii o luaseră la fugă...

Corpul lui Crișna fu ars de discipolii săi în orașul sfânt. Sarasvati și Nișdali se aruncară pe rug, spre a urma pe Maestrul lor... Mulțimea crezu că a văzut pe fiul Mahadevei într'un corp de lumină ridicându-se din flăcări și purtând cu sine pe cele două femei ale sale.

Programul Cinematografelor.

Select: 11—14 Februarie, formidabila realizare sonoră, după romanul celebrului H. H. Ewer **Alraune** cu neîntrecuta **Brigitte Helm**, **Harald Paulsen**, și **Bernard Goetzke** și puternicul tragedian **Albert Basserman**.

Central: 11—14 Februarie, minunatul film sonor și vorbitor **Drumul spre glorie** cu cel mai bun tenorist din lume **Richard Tauber** Reprezentațiile încep în zilele de lucru la orele 5, 7^{1/4}, și 9^{1/4}, iar Duminică și'n sărbători la orele 3, 5, 7^{1/4}, și 9^{1/4}. Cassierile deschise în fiecare zi dela orele 11—12 a. m. și dela 4 d. m.

Grafologie.

Domnule Grafolog.

Vă mulțumesc pentru grafologia făcută ocazional, și conform cu adevărul. Recomand tuturor cari doresc a Vă consulta, fiind de mare folos pentru orice persoană **Analiza Psihică**.

Cu stimă,
Covaci Nestor
Bibliotecar al
Patulului Cultural.

Rece

Mulțumită publică.

Subsemnatul țin să mulțumesc călduros dlui A. C. pentru articolul publicat în ziarul „Dreptatea“ din 8 c., prin care se face o reclamă fabricațiilor engleze de cauciucuri.

Datorită scăderii lierei sterline, marfa engleză face astăzi o concurență mondială. Oricine dorește a-și procura lucruri bune și eftine, se poate adresa subsemnatului, care-i poate pune în legătură cu case engleze.

Având în Anglia nu numai cunoștințe, dar chiar rude ori și cine poate înțelege legătura mea cu acea țară.

Dacă cineva este interesat în vre-o chestiune din Bombay, Honkong, Shanghai, Nankin, Tokio, Cicago, Africa Centrală în Con-

go belgian, am peste tot rude sau colegi de universitate și pot face legătura cu aceste centre.

Faptul că primăria Arad a comandat cauciucuri direct din Anglia nu dovedește altceva decât capacitatea actualei conduceri, perfecta onestitate și desinteresare față de șperțuri, întrucât din ecea comandă nu câștigă nimeni altul decât Primăria câte 1.500 lei la bucată.

Subsemnatul n'a avut alt rol decât de a înmăna o ofertă a dlui Hunter, și vreau să mi se servească țara și confrății, contra speculei ordinare dela noi.

Regret că dl A. C. nu și-a plasat articolul într'un ziar mai răspândit.

Prof. dr. VINTILĂ POPESCU

Alegerile.

Suntem în toiul alegerilor din țara întreagă. Nu e ceva extraordinar, deoarece suntem îndatinați cu alegeri și ne place. Avem o mulțime, — un leghion de alegeri și la sate cași la orașe. Alegeri de deputați și senatori pentru parlamentul țării, o mulțime de alegeri la primărie, o alta la școală și încă a sosit și la Biserica ortodoxă vremea de alegeri.

Alegerile în general nu sunt altceva decât o luptă și destul de grea și obositoare pentru unii, o luptă între frați, o luptă cu rezultat uneori uimitor de pe dos, o luptă ce înveninează sufletele deabună seamă.

Foarte rar cutare alegere rămâne în ogașul ei normal ca să fie esprimarea liberă a dorințelor alegerilor și de cele mai multe ori este un răspuns la o comandă. Să dau voturi prea adesea contra conștiinței pentru că așa s'a poruncit și nimeni nu cutează.

La alegeri oamenii își pun în cumpănă prestigiul, — pe care-l dejosesc deabinele. — Momeli, promisiuni, amenințări curg pentru cei naivi, ca să se uite a doua zi după alegeri. La alegeri câte -- toate -- bune — rele....

După ce avem licoana alegerilor în general să ne întoarcem spre alegerile noastre bisericesti: aici este un singur criteriu — moralul și iubirea de cele sfinte a celui ce solicită vot.

Și încă ceva: cel ce a fost în perioada ce trece — să facă loc pentru altul care la vremea sa așădarea va face loc pentru al treilea, ca astfel — cât mai mulți să guste din dulceața de a fi membru în organismul, în conducerea bisericii ortodoxe.

Monopolul desguștă foarte. Să ne închipuim că așa s'ar judeca și porcede dela alegerea consiliului parohial, la adunarea protopresbiterială cași la cea eparhială până colo sus la Patriarhie, Doamne Doamne ce creștinism! ce frăție! ce bunăvoie!

Cum să porcede astăzi în samnă că ne-am apucat la destrămarea ortodoxiei, căci tu dacă'i apucat, vrednic ori nu, un scaun în organismul bisericii te ții — cu tot sufletul tău păgân — cu tot indiferentismul tău față de cele sfinte, te ții morții de acel scaun, și strigi să dai din coate, și mobilizezi voturi pe toate căile — tertate și neiertate. — numai să nu pierzi scaunul, cu toate că serviciul tău a fost o sfidare pentru cei buni. Lumea bună, evlavioasă, modestă se plictisește de cel guraliv stă retrasă și devine indiferentă față de Biserica și instituțiile ei.

Problema alegerilor bisericești e gingașă, căci aceste alegeri înaltă sau dejosesc ortodoxia.

INFORMAȚIUNI.

□ Și un loc mai bun și scutire de 50.000 lei.

Am relatat în numerele trecute despre tratativele ce le duce primăria cu d. Neumann, pentru a obține dela acesta, locul care e mai bun pentru școala din Grădiște.

Acum, pentru efectuarea schimbului, d. Neuman, cere și un loc de aceeași mărime, lângă Fabrica de Textile, și scutire de suma de lei 50.000 taxe de parcelări.

Vom relata, eventualele rezultate.

□ Logodnă Hortensia Săbău și Aron Crișan logodiți. Felicitările noastre.

□ O numire binemeritată. Suntem informați ca d. Pierre Rista, detectiv la depozitul C. A. M. din localitate, în urma priceperii și zelului depus în aceasta funcțiune, a fost numit detectiv-șef al Soc. „Chibriturile“ din București, în toată Transilvania, Banat, Oltenia și Muntenia până la Dămbrovița. Numirea i-a fost înmănată personal de dnii: conte Medem, dir.-general al soc.

„Chibriturile“ și de d. Ionescu, inspector general al susnumitei societăți, cari cu aceeași ocazie au felicitat pe numitul funcționar, pentru felul în care înțelege să îndeplinească atribuțiile.

□ Scutiri de taxe. Locuitorii din cartierul Sub-cetate, au înaintat primăriei Arad, o cerere pentru scutirea taxei de pod atât pentru ei, cât și pentru marfurile strict necesare gospodăriei.

Comisia Interimară a rezolvat cererea în sensul cerut de petenți.

□ Contrabandă de tutun și brichete la Turnu și Nădlac. În zilele trecute, d. ing. Ionescu dela soc. „Chibriturile“, însoțit de abilitul detectiv Petru Ristea, au făcut o descindere la locuitorii Abramo Ludovic, Olah-Matei, Abramo Sandor, Magyari Matei și Șandru Gheorghe din com. Turnu, găsind mai multe brichete neștamplificate precum și 3 saci tutun de contrabandă. După dresarea proceselor verbale și amendă, dnii insp. Ionescu și P. Rista au plecat la Nădlac unde cu ajutorul șefului post din Nădlac, d. Marină, au făcut o descindere la prăvălia lui Chila Augustin. Nevasta acestuia bănuind că sunt vizitatorii a aruncat pachet cu pietre pentru a chete în fântână, și a ascuțit câteva zeci de bucăți. Augustin Chila, fiind recidivist s'a aplicat o amendă de 30.000 lei. La locuitorii Ristean A., Herteg Petru, I. B. Tolomei, V. Patean, S. Crăciun, Sprop Pavel, Sina Mihail alții, s'au găsit mai multe brichete neștamplificate, pentru li-s'au aplicat amenziile cu nite.

□ Confirmări de direcții școlare. Ministerul Instrucției și Cuitelor prin decizia nr. 2628, a confirmat mai mult directori ai școlilor primare din județ. În Arad au fost confirmări: Livia Găspar, la Florea, Ioan Cădariu, la C. Trifu, I. Lucuța, Gh. Popovici, I. Igrisan, I. Szentgyorgyi, M. Lipovan, I. Dăna Lupas P. D. Ciobotă, T. Gulescu, Ana Mihalache, Z. Vasile și Albu Simion. la def: I. Tau la Cermei, Ș. Musca la Comăuș, Terebent la Covăsinț, A. Borlea la Băteni, V. Crucin Buteni, V. Cătană Haimagi, D. Șebiş, I. Ludoșan Varsand, Locusteanu Tărnova, D. Ristean Chisineu, M. Mihai Chisineu, A. Nedeianu Cued. etc.

□ Prezența de spirit unui om de serviciu. Vin 5 Februarie orele 2 d. m. Depozitul C. A. M. din Bălău Carol, s'au aprins 2 saci conducătoare de electricitate. Focul s'a întins cu repeziciune spre depozitul de materii explozibile, unde se aflau depozitate în acel timp 800 kg. pulbere de vâș și dinamită. Focul însă fost observat de omul de serviciu Axente Miscoș, dându-și seama de urmările ce le putea avea acest incendiu, fără să piardă vremea anunțând pe cineva, a luat singur focul, cu zăpadă și Menționăm prezența de spirit a lui Axente Miscoș, care rece dacă flăcările ar fi arde până la depozitul de explozibile, am fi avut de înregistrat o groaznică nenorocire.

La cumpărăturile D-voastră referiți la ziarul:

„ARADUL“

Parastas pentru Vasile Stroescu.

Un pios fapt creștinesc și de imitat, se îndeplinește în fiecare an la catedrala internatului eparhial din Arad. Ds. Directoare Tulia Bogdan se îngrijește regulat, în Duminică următoare serbarea sfinților 3 ieșeni, să se facă parastas pentru pomenirea marelui meșter Vasile Stroescu, binecuvântatului internatului diecezan. Căți Români și mai ales de instituții românești, în special din Ardeal, ar trebui să-și arate măcar în chipul acesta recunoștința față de marele lor sprijinitor!

Vestnică pomenire, vrednică de oarecare, în veci pomenirea lui, care dela Dumnezeu preotul și corul elevilor răsună din duios și pilduitor: în veci pomenirea Lui.

La atențiunea Primăriei.

Rugăm onorata primărie în numele cetățenilor acestui de frumos oraș să ia măsurile necesare pentru a se schimba din nou acea roșie de la firma cinematografului „Corso“.

Punctul cu circulația cea mai mare a orașului este orbită de lumina.

Toată lumea se plânge de durerea ochi după ce a străbătut orașul luminei din fața hotelului „Crucea Albă“. Automobilisti plâng că nu pot observa pe pietoni. Pentru ce se tolerează această lumină? Să se înlocuiască cu o altă, ori care, căci nimeni nu are dreptul să atenteze la sănătatea publicului.

Nu este o ostilitate față de „Corso“ ci numai apărarea intereselor cetățenilor. Să fim atenți.

Le mai moderne Tocuri

servoare — 14 carate —

Lei 200

a librăria

CONCORDIA „

Gh. MUNTEANU

Arad, str. Eminescu Nr. 10.

Depozit de cărți literare și didactice.

Un asortiment de rechizite școlare și de birou.

Corso.

«Corso» este numele noului cinematograful deschis în orașul nostru. Cum această creațiune este a unei inițiative particulare, ne-am fi așteptat să vedem ceva mai deosebit, dar dela prima reprezentare ne-am ales cu o desiluzie. Lumea a venit din curiozitate, deși primul film n'a fost la înălțimea unui film de deschidere.

Sala este prea joasă și fără mijloace de aerisire. Oricine și poate închipui ce va fi acolo când se va mai încălzi vremea.

Ne-am așteptat la o reducere simțitoare a prețurilor, dar am constatat că locul I. care la celelalte cinematografe se plătește cu 28 lei la «Corso» costă 32 lei, căci «Corso» numește acest loc rezervat care corespunde locului I. dela celelalte cinematografe.

La «Corso» nu poți privi în linie dreaptă vizuală ci în jos și din locurile rezervate nu vezi decât partea de sus a proiecțiunilor, ecranul fiind prea jos.

Regretăm că s'a investit atâtă capital, fără ca să ne dea ceva mai bun decât avem.

Dela Primăria comunei Pâncota

Nr. 154/1932.

Publicațiune.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor împreunate cu tăierea și fasonarea lemnului din parchetele 1931/1932 a pârșilor comunale din Arăneag și Pâncota, Primăria comunei, în localul Primăriei, în ziua de 15 Februarie 1932 ora 9 a. m. va ține licitație publică verbală cu termen scurt. Amatori vor depune garanția de 5%.

În caz de nereușită, licitația a doua se va ține în ziua de 22 Februarie ora 9 a. m. Condițiunile de licitațiune se pot vinde zilnic în biroul Primăriei.

Pâncota, la 23 Ianuarie 1932.

Primăria.

Jocurile noastre.

Concursul III. Seria 2-a.

1. Cuvinte încrucișate.

P. Selegan-Loco

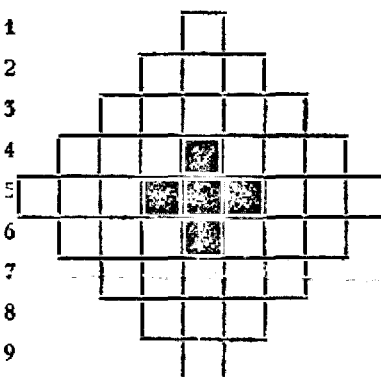
1	2	3	4	5	6	7	8	9
10								
11								
12					13			
14				15		16		
17			18		19		20	
21						22		
23					24		25	
26		27		28				
29								

Orizontal: 1. Sprijinit (fig.) 10. Nedreasă. 11. De o specie de roșu. 12. Asalt; 13. Prinsoare; 14. Tintă; 16. Caro... (ital.); 17. Stoit; 20. Scop... fără inimă; 21. Neotrăvitor; 23. Timp; 24. Presar zăpadă; 26. Crocodili americani; 29. Transmiterea gândului la distanță.

Vertical: 1. Vindecă (rană); 2. Cuvântările; 3. Răit din nou; 4. Nepătruns. 5. Sunetul tobei; 6. Privitor la gură; 7. Sprijin. 8. Adormit; 9. Repetarea aceleiași idei; 15... Se sculpă în el; 18. Curele la opinci. 19. Cerceală; 27. Buturugă; 25. Fluviu european amestecat; 27. Pronume (fr.); 28. Bezea (inv.).

2. Motiv românesc.

de Petru Galiș

Orizontal: 1. Consoană; 2. Slăv; 3. Ciudat; 4. Călăuză (fig.) Petre; 5. Popor vechiu — Animal nordic; 6. Fluviu în Rusia — An-

samblu de voci; 7. Împărat roman; 8. Cerceală de China; 9. Consoană. Vertical: 1. Consoană; 2. Veste; 3. Filosof englez; 4. Scump (fig.) — Precis; 5. Instanță — Supliciu; 6. Grăunte — Unde se pun grăunțele; 7. Luntrașul de pe Styx; 8. Personaj din colinde; 9. Consoană.

3. Enigmă.

de C. G. Minciună

Aruncați o plantă într'un general roman, ginerile lui August, și veți găsi pe fiica sa și soția lui Germanic.

Cupon pentru jocuri III—2.

Poșta jocurilor.

Pegas. Rectificarea nu mai e nevoie să se facă, deoarece s'a făcut în numărul imediat următor. A fost o simplă greșală făcută la culegere, careul fiind făcut dela jocul D-lui Ardelean și uitându-se să se schimbe numele.

La poșta jocurilor nu pot da lămuriri decât în chestiuni cari privesc această rubrică.

Compos. Urbarial Agriș.

Nr. 7/932.

Publicațiune.

Compositorul Urbarial din comuna Agriș, publică licitație prin ofertă închisă pe ziua de 23 Februarie a. c. a. rendarea carierei de piatră de var pe timp de 2 ani începând dela 1 Ianuarie 1932.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic în biroul notarial.

Agriș, la 6 Februarie 1932.

Președinte.

Spectacole.

Joi 11 Februarie orele 9 seara, în sala Palatului Cultural, celebrul violonist

Jean Proșteanu

va da un singur concert din Paganini.

Vineri 12 Februarie orele 8½ seara, trupa Teatrului Național din Cluj va joca la Teatrul Comunal delicioasa comedie în 3 acte

Când femeia vrea

de E. Roy și Sandler.

Intre interpreți: N. Voicu, I. Vanciu, Mișu Ștefănescu, C. Potcoavă etc.

Tribuna liberă.

Primim spre publicare următoarele, fără nici o responsabilitate din partea redacției.

Domnule Director,

Pentru lămurirea publicului arădan, cu onoare Vă rog să binevoiți a da loc, în ziarul ce conduceți, următoarelor:

Ca urmare a articolului calomnios: Din indeletnicirile „ritmului nou“ din Arad, apărut în Nr. 1304 din 8 Febr. 1932 al ziarului „Dreptatea“ din București, în care desfășurarea unui conflict, ce a fost definitiv încheiat pe cale cavalierească, este expus tocmai contrar realității, — am invitat, prezentând dovezile, Direcția ziarului „Dreptatea“ să dea o desmintire completă știrii furnizate de informatorul mincinos care se ascunde sub inițialele A. C., să-l dezavueze și să-l descopere anonimul pentru a-l putea trage la răspundere.

Intru-cât cel mai târziu până în numărul de Duminică al ziarului „Dreptatea“ rectificarea nu se va face, ne-având alt mijloc de a-mi lua satisfacție, mă voi adresa Justiției.

Arad, la 9 Februarie 1932.

Mulțumindu-Vă rămân al Domniei-Voastre cu toată stima

Victor Caba

licențiat în matematici, profesor suplinitor.

Cercul cultural

No. 1 Arad,

de sub președinția Dlui director P. Lupaș, a ținut ședință Duminică 7 Februarie în orele a. m., la școala primară No. 11. de sub direcțiunea Dnei Lipovanu.

Au fost rostite două prea frumoase și interesante conferințe și s'a ținut o lecție practică.

Dl. Dimitrie Miloi a dezvoltat subiectul: Metodica Istoriei în școala primară.

Dl I. Cădaru a dezvoltat subiectul Școala activă.

Dl A. Păpureanu a ținut lecție practică din Istorie la cl. IV: Pierderea Basarabiei.

La discuțiune au participat Dnii Dimitrie Popovici, I. Cădaru, S. Albu, Eug. Spinanțu și N. Cristea.

Frumusețea conferințelor a fost unanim recunoscută. Dl Președinte a mulțumit conferențiarilor în numele cercului.

Deștepți și naivi.

(roman) de: T. Cristea

Voicu înțelesese din rândurile palatelor somptuoase lăncetăriea parajinate, că în visurilor lui, intendantul Odessa simboliza o clasă stăpânitoare lăcomi, streini poporul care își amestecă țara în bulgăru de pământ al țării, ca să răsară mai mult grâu, cât mai aur pentru îmbogățirea sa. Și lumea celor supuși îi era așa, din lumea aceasta făcea parte și pentru lumea așezată venise aci. Pentru solul palid și ofilit, îmbrăcat în haine murdare, nu simțea scârbă și desgust, ci compătimire și durerea pe care simțea un frate bun. Își da seama, că nu întâmplarea, cămenii erau vinovați de durerea pe care o vedea, dar că lumea, că nu neamul românesc trebuie învinuit, ci că cari sugeau vlagă țării, și de glie și de popor.

Până una alta însă, el nu venise să lupte contra dușmanilor interni, ci contra vrămașului din afară. Era ostaș și numai ostaș. Mai târziu, când va fi curățită țara de bocancul puterilor centrale, avea să se intereseze și de aceste răni, dar până atunci nu! Nu aprobase criticile voluntarilor și nu se îndeletnicise cu bârfeli pe seama acestui nenorocit popor. Ar fi vrut să termine cât mai curând școala și să plece pe front. Acolo era locul lui și nu aci între schilozi și ambuscați.

Nopti târzii rămânea treaz studiind pasionat regulamentele. Erau așa de ușoare. I se părea atât de dulce limba românească după amenzile nemțești și ungurești cari îi îmbălsău capul. Când auzise întâia comandă românească, parcă nu-i venea să creadă. Cum, adevărat se putea comanda și românește?

Străduința lui făcu să fie remarcat din întâiele zile și când se știu, că avea specialitatea trupelor de asalt și încursiuni, fu luat din rândul elevilor și numit comandant al unei companii de patrulare, formată numai din ofițeri. Măgălit de aceasta onoare, își îndoi sânguința și reuși să obțină rezultate vrednice de toată lauda. Ciasurile de educație morală pe care o făcea tinerilor sublocotenenti și elevi plotonieri din compania sa, puteau fi considerate adevărate inspirații de cel mai profund sentiment național, patriotic. Vorbea înălțat și pe deplin convins. Dar multora le intra vorba pe o ureche și le ieșea pe cealaltă. Erau sătui de fraze patriotice și se isbisera prea curând de realitatea hidoasă, ca să mai poată crede, că cineva ar avea naivitatea să fie sincer vorbindu-le despre jertfe pentru patrie. Acest crud adevăr îl simți Voicu numai în ziua când trebuiau trimiși pe front cinci ofițeri. Comandantul Centrului adunase pe toți ofițerii pe platoul de lângă cimitirul din

Huși, le ținuse o vorbire aprinsă, făcând apel la sentimentele lor patriotice.

— Ași putea să ordon și să numesc pe cei cinci ofițeri. Dar în vremurile acestea de grea încercare pentru toți avem nevoie câteodată de dovezi de patriotism, dovezi de curaj și de aceea Vă las cinstea să vă oferiți singuri, acei cari vreți să plecați imediat pe front — așa vorbea Comandantul.

— Vă atrag atențiunea, că vor fi aleși cei cinci ofițeri în ordinea prezentării lor — continuă colonelul, observând, că un singur ofițer ieșise afară din front.

— Aveți cuvântul, domnilor ofițeri! — rosti el din nou. În frontul ofițerilor nu se mai produse nici o mișcare. Comandantul aștepta câteva clipe, apoi rosti din nou:

— Domnilor. aveți cuvântul! Nici deastădată nu ieși nimeni din front.

În clipa aceasta sosi și Batalionul voluntarilor ardeleni, bucovineni. Când ailară despre ce era vorba pași în fața frontului un număr destul de mare

de ofițeri, se putea spune majoritatea lor.

— Noa, că doară de ce am venit în România? — raportă taica Brebu vesel, că i-se imbea ocaziunea să plece pe front.

— Așa-i — incuviințară și ceilalți.

Nici unul dintre «arvocaii» sovietului nu ieși la iveală. Cei mulți bateau orașele Rusiei, în... propagandă, iar cei prezenți numărau firele de iarbă, tupați în front.

— Domnilor — rosti colonelul amărât.

(Va urma)

Prânz . . . 20 Lei
Cină . . . 14 Lei

cu pâine după listă.
Cafea fină Lei 6 Separeuri.
Beuturile s'au ieftinit
Muzică țigănească,
deschis până dimineața.

Restaurantul „București“
Arad, Piața Avram Iancu 10
Proprietar Cristea Trăian

Societatea Anonimă Industrială Arad-Brad

Convocare

Dnii acționari ai societății sunt convocați în adunare generală ordinară în ziua de 27 Februarie ora 11 dimineața, la sediul societății, Arad, Bul. Regele Ferdinand No. 4.

Ordinea de zi va fi :

1. Aprobarea bilanțului și a contului de profit și pierdere încheiate pe ziua de 31 Decembrie 1931.
2. Descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea anului 1931.
3. Acoperirea pierderii din bilanț rezultată pe 1931.
4. Alegerea unui membru nou în Consiliul de Administrație în locul celui așit din Consiliu în conformitate cu art. 18 din statute.
5. Alegerea a 3 censored și a 3 censored supleanți.
6. Fixarea onorarului censoredilor.
7. Fixarea jetoanelor de prezență ale Dilor membrii din Consiliul de Administrație și ale Dilor censoredi.

Pot lua parte la adunarea generală ordinară toți acționarii cari au depus spre verificare acțiunile, precum și acei cari le vor depune la cassa societății, cu cel puțin 3 zile înainte de ziua fixată pentru adunarea generală.

Conform art. 14 din statute:

Acționarul își exercită dreptul de a discuta și vota în adunarea generală, personal sau printr'un alt acționar ca mandatar al său. Mandatarul trebuie să semneze cu mâna proprie mandatul sau împuternicirea ce dă.

Minorii deținători de acțiuni vor fi reprezentați prin tutori sau curatorii acestora, cei cari au un consiliu judiciar sau curatori prin reprezentanții lor legali; comunele, cooperațiunile sau instituțiunile publice prin reprezentanții lor delegați dela caz la caz, firmele comerciale, societățile acțiuni și asociațiunile diferite prin reprezentanții lor îndreptățiți să se neze valabil pentru firmă. Femeile măritate vor fi reprezentate prin soții lor. Mandatarul acestor categorii de acționari poate să nu fie personal fișionar al societății. În afară de mandatarii legali, nimeni nu poate fi mandatar decât pentru o persoană.

Mandatele sau împuternicirile de vot trebuiesc depuse la sediul societății, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru adunarea generală.

Consiliul de administrație.

ACTIV

Bilant General la 31 Decembrie 1931.

PASSIV

[illegible]

Arad, la 31 Decembrie 1931.

Director:
ss. Ing. Fr. Ambrus

Contabilitate:
ss. **Al. Manole**, expert contabil

Consiliul de Administrație:

Presedinte :
ss. **Hiott N.**

Administrator delegat:
ss. **Dem. Serbănescu**

Subsemnații Cenzori ai S. A. Industrială Arad-Brad am examinat prezentul bilanț și l-am găsit în concordanță cu registrele Societății.

ss. Nicol. Păusești

ss. R. Rafiroiu

ss. I. Ardeleanu
cont. aut.

ss. Teodor Selăgianu

DEBIT:

Profit și pierdere la 31 Decembrie 1931.

CREDIT

	LEI	B.		LEI	B.
Pierdere reportată din a. t.	82.326	—	Beneficiu din exploatare	1.429.268	—
Cheltuieli generale	1.864.793	—	Pierdere	517.851	—
	1.947.119	—		1.947.119	—

Arad, la 31 Decembrie 1991.

Director :
ss. Ing. Fr. Ambrus

Contabilitate :
ss. Al. Manole expert contabil

Consiliul de Administrație:

Preşedinte :
ss. Hiot N.

Administrator delegat:
ss. Dem. Serbănescu

Subsemnații Censori ai S. A. Industrială Arad-Brad am examinat prezentul cont și l-am găsit în concordanță cu registrele Societății

ss. Nicol. Păusesti

ss. R. Rafiroiu

ss. I. Ardeleanu
cont. aut.

ss. Teodor Selegianu